

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 308

Hely

Idő "1919"

Személy

Helyszám

Szerző: Miből élünk?

Cím: II.

Forrás: Az Újság

Bp

(Hely)

1919 x. 16

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Miből élünk?

(Egy csomó különféle foglalkozású embert megkérdeztünk, miből él ebben a rettenetes drága világban. És mind azt mondja: deficiztből!)

II.

A tanár, tanító, tanítónő.

Több tanár vallomása szerint így él egy négytagú tanárcsalád:

Bevétel: Átlag ezer korona havonként. Mellékjövedelem nincs. Sérelem azonban annál több van, főleg az, hogy a státuszrendezés a proletárdiktatúra születésekor kutba esett. Ez az oka, hogy egy negyven éves tanárember működésének tizennyolcadik évében még jó lakni sem tud s a családja is éhezik.

Kiadás: Háromezer korona havonként. Különbség kétezer korona minusz minden hónapban. Ezt a kétezer koronát a legtöbb tanári család egyszerűen lekoplalja s csak néhányan vannak, a kik félretett pénzükből még bírják ezt a szédületes többkiadást.

Élelmezés: Husnélküli étkezés. Reggelire tea kenyérral, tízórára semmi, ebédre leves és főzelék, vagy leves és tészta, (főzelék és tészta nem futja minden nap), uzsonna ismeretlen fogalom, vacsorára a délről elmaradt főzelék vagy tészta. Gyümölcsöt még beteg gyermeknek sem vehetnek. Ilyen beosztással is száz koronába kerül a napi élelem egy négytagú családban. Czipőt, ruhát, alsóneműt nem vásárolhatnak; toldozzák-foltozzák a régit. Színházba nem járnak, kávéháznak a tájékára sem mennek. Fájuk, szénük nincsen.

A menekült tanárok még rettenetesebb helyzetben vannak. Eddig megkapták az u. n. menekülési segélyt, most ezt is beszüntették azzal az indokolással, hogy az államnak nincs pénze.

A tanítók, tanítónők, óvónők fizetése a tanároknál jelentősen kevesebb, de ugyanannyival nagyobb a nyomoruk.

A földmivelők.

A földműves élete sem fenéig tejfel, mint a hogyan a városiak hiszik. Élelem dolgában ugyan elég jól mehetne a sora, de azokat az elsőrendű szükségleti cikkeket, melyeket nem ő termel, méregdrágán szerezheti be, ha egyáltalában kaphatók. Só, élesztő, cukor alig van a legtöbb vidéken s ha akad is itt-ott, szinte megfizethetetlen. Petróleum sehol sincsen, gyertyáról pedig beszélni sem lehet. A mi pedig a ruhát meg a lábbelit illeti, talán még nyomoruságosabb a helyzetük, mint a városiaké, a kik ezekhez az iparcikkekhez mégis könnyebben juthatnak.

Érdeklődtünk, hogy miből és hogyan tud megélni a béres és az 1-2 holdas kisgazda. Egy középnagyságu, mintegy kétezer holdas birtok béreseinek átlag a következő a jövedelmük: tizenhat hektoliter buza, ugyanannyi rozs és árpa, nyolcvan kilogramm szárazbab, kétezer négyszögöl tengeri- és burgonyaföld, két szekér tűzifa, egy tehéntartás borjastól, egy sertés-tartás malaczkokkal és baromfitartás. Ha a természetbeni járandóságokat a helyi és maximális árak alapján átszámítjuk, kilencezerkétszáznegyven korona évi jövedelme van a béresnek, tehát, sertés- és baromfitartás nélkül, mely utóbbiak jövedelmezősége mindig a szerencsétől és szorgalomtól függ. A tehéntartásból, ha adással együtt havi keresetem körülbelül 6000-tejet föléli a család, 700-1500 koronát szereznek a borju eladásával, a sertés malaczaiból azonban 5-6000 koronát is kiáruulhatnak. Ebből kétszáz, kocsai naponta 30 koronával számítva, a jövedelemből minden szükségletre telik, csak kilencszáz korona. A rendelő s a városzoba ruhanemű meg lábbelire nem. Hiszen egy párfütésére most vettem 25 zsák fát, ez mindössze csizma 1000-1600 korona, egy kalap 200 korona, egy meleg ködmönért 3000 koronát is el kell venni. Ezenkívül az orvosi műszerek, új orvosi könyvek, éther, jódtinktúra, Orvosegyesület stb., a kérnek a kisvárosi kereskedők! Ha tehát ru-

házkodni is akar a bérescsalád, akkor már meg kell vonnia a szájától a falatot s minden nélkülözhető élelmiszert pénzzé kell tennie, hogy a legszükségesebb ruházati cikkeket megszerezhesse.

Az egy-két holdas kisgazda bizony nem élhet meg a földjéből. Részért kell aratnia, feliből vállalnia, mint a zsellérnek. Harmincz napi aratással szerezhet 14-16 a gabonát, melyből egy részt még a kettőzójének is le kell adnia, ha az véletlenül nem a felesége vagy a gyermeke. Ő sem él jobban, mint a béres, mert ha többet jár napszámba és több pénzt keres, sok szükségleti cikket magának kell beszereznie, a mit a béres természetben kap. Ha pedig mindig részért (esetleg felibe, vagy harmadába) dolgozik, akkor meg az így szerzett terményeit kell pénzzé tennie, hogy szükségleteit fedezhesse.

Az orvosok.

Egy igen keresett orvossal hosszan beszélgettünk a megélhetés lehetőségéről.

— Kilenc emberre kell keresnem, — így kezdte. — A feleségem, én, három gyerek, egy nagyanya, egy beteg sógornő és két háztartási alkalmazott; mindössze ennyien vagyunk. A napi bevétel százötven és kétszázötven korona közt váltakozik. Egy látogatásért átlag tíz koronát fizetnek. Ha házhoz megyek, ennek a dupláját, este tíz óra után pedig harmincz koronát szoktak adni. Ez persze nem szabály, adnak többet és fizetnek kevesebbet is. Van olyan, a ki nem fizet egyszerre, azután letagadja a látogatások felét, vagy nem tud fizetni. Egyszer egyik betegem megkért, hogy jegyezsem fel a látogatások számát. A kuriózum kedvéért megtettem. Nos, nálam ötvenkettő volt, ő nála ellenben húszhárom. Tehát minden ilyen részletletagatásommal havi keresetem körülbelül 6000-8000 korona. Kiadásaim: egy ötszobás lakás havonta kétszázötven korona, villamos bérlet azonban 5-6000 koronát is kiáruulhatnak. Ebből kétszáz, kocsai naponta 30 koronával számítva, a jövedelemből minden szükségletre telik, csak kilencszáz korona. A rendelő s a városzoba ruhanemű meg lábbelire nem. Hiszen egy párfütésére most vettem 25 zsák fát, ez mindössze csizma 1000-1600 korona, egy kalap 200 korona, egy meleg ködmönért 3000 koronát is el kell venni. Ezenkívül az orvosi műszerek, új orvosi könyvek, éther, jódtinktúra, Orvosegyesület stb., a kérnek a kisvárosi kereskedők! Ha tehát ru-